

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 279.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058758720/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Bibelske Prædikener

Brødre! I skal ikke mene, at jeg vil dømme en Broder; jeg veed det vist, at der baade er og har været ærlige Christne, som ikke saaledes fuldelig hengav sig til det guddommelige Ord og den Guds Hellig Aand, fra Hvem det kom; hver haver sin Skrøbelighed, og er dog vor Broder, naar han kun ærlig troer paa den Herre Jesum Christum, og vil vandre i Hans hellige Fodspor; men visselig er dette umuligt uden en Deel af den enfoldige Tro, Overgivelse og Underkastelse, om hvilken vi talde, og det skal forkyndes aabenbart, at hvo som nøler og tøver med villig og fuldelig at bøje sig for det skrevne Ord i barnlig Tro, han skaber sig selv heel mangen Bekymring og bereder sig selv stor Fristelse og Anfægtning paa det Sidste. Her gjælder det, hvad Jesus sagde om Martha, at hun unødvendig bekymredes og forvirredes ved de mange Ting, og at Maria, som sad ved Hans Fødder og havde ei Sind til Andet end Hans Tale, hun udvalgte den bedste Deel. Det er vist, at Ingen kan gaae gjennem Verden med den Guds Fred, som overgaaer al Forstand, stadelig i Hjertet, med Glæde midt i Bedrøvelse, at Ingen kan staae rolig og frimodig, naar Tusinde falde ved den høire og titusinde ved den venstre Side, eller smilende møde den sidste Fjende, som er Døden, Ingen, uden den, der holder hardt ved Ordet, som det staaer at læse, som det er klart for Læg og Lærd, for Alle, som oplade Bogen i den Herres Jesu Navn med troende Hjerter. Ja, det er endelig vist, at ingen Christen forløses af denne Verden, før han vemodig bortkaster al den Selvklogskab, som svækkede hans Tro, forstyrrede hans Fred, formindskede hans Trøst og koglede kun Taager frem for Herrens Lys; thi salige ere de, som ikke see og dog troe, og hisset skal vi samles til Troens og Guds Sons Erkjendelses Enighed.

O! give da Gud, at vi alle, som bekjende den Herre Jesum uden Skrømt, maatte trodse Tidens Strøm og vende tilbage til Skriften med barnlig Tro paa dens Sandhed og Klarhed! da skal den aldrig lade os utrøstede bortgaae; jo tiere vi læse, jo dybere vi indprænte os det velsignede Ord, desbedre skal vi lære at kjende og skatte dets himmelske Kræfter; hvad Trængsel der saa times, og hvilke Farer der end trøe, skal det som en Guds Kjempe staae ved vor Side, som et Guds Sværd skinne i vor Haand, og som et Guds Ord glæde vort Hjerte; ja, vi skal fornemme, at ligesom Christi Lidelser ere overflødige til os alle, saa er og vor Trøst overflødig ved Christum (2 Cor. 1.).

Og i de sidste Timer, naar Trøst saa haardt behøves, og Trangen saa inderlig føles, da skal vort Hjerte opfyldes af Taal-